

мою жéльчъ, и въ жáждъ мсю напойша мѧ ѿцта.
 Да бѣдетъ трапеза ѹхъ предъ ними въ сѣть, и въ
 въздаѣніе и въ соблазнъ. Да помрачатъ ѿчи ѹхъ
 єже не видѣти, и хребетъ ѹхъ вѣнчъ слацы. Про-
 лей на на гнѣвъ твой, и ѡростъ гнѣва твоегѡ да
 постигнетъ ѹхъ. Да бѣдетъ двбръ ѹхъ пѣстъ, и въ
 жилища ѹхъ да не бѣдетъ живый; Занѣ єгоже
 ты поразилъ єсі, тіи погнаша, и къ болѣзни изъ
 мойхъ приложиша. Приложи беззаконіе къ беззак-
 онію ѹхъ, и да не внидѣтъ въ праѣдъ твої: Да по-
 требатъ ѿ книги живыхъ, и съ праведными да не
 напишутъ. Ніщъ и болѣй єсмъ ѿзъ: спасеніе твоє
 Бѣже да прїиметъ мѧ. Еосхвалю ѹма Бга моегѡ съ
 пѣснію, возвеличъ єго во хваленіи: И оугодно бѣ-
 детъ Бгѹ паче телца ѿна; рбги износача и пазно-
 кти. Да оўзратъ нішни и возвеселатъ: взышите
 Бга, и живѣ бѣдетъ душа вѣша. Икш оўслыша
 оубшгїя Гдь, и шкованыя съвѣтъ не суничижь. Да
 восхвалатъ єго небеса и земля, мбрѣ и всѧ живѣ-
 щая въ нѣмъ. Икш Бгѹ спасетъ сїона, и созиж-
 дятъ гради Іздейстїи: и вселатъ таиш, и наслѣ-
 дятъ и. И сѣма рабѡвъ твоихъ судержитъ и, и
 любашни ѹма твоє вселатъ въ нѣмъ.

Въ конецъ, Давидъ въ воспоминаніе, во єже спасті ма Гдь, за

Бѣже въ помошь мсю вонми: Гди помеши ми по-
 тирися. Да постыдатъ и посрѣматъ ѹцишни дѣ-
 шъ мсю, да возврататъ вспять и постыдатъ,
 хотаишни ми зла: Да возврататъ ѿбїе стыдѧще-
 ся, глаголющии ми, благоже благоже. Да возврѣютъ-
 ся и возвеселатъ ѿ тебѣ вси ѹцишни тебе Бѣже: